

ผลและวิจารณ์

ผู้วิจัยได้จัดลำดับ พร้อมทั้งรวบรวมผลการศึกษานำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบ ด้วยคำอธิบายแสดงจำนวนร้อยละ ความถี่ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย การจัดหมวดหมู่การจัด กลุ่มต่างๆ และหาความสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ตามลำดับ ดังนี้ สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชากรที่ศึกษา, สถานภาพเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ, สถานภาพเกี่ยวกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ และข้อมูลผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับ ประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรที่ศึกษา

สถานภาพของราษฎรที่ได้รับการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในท้องที่อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ที่ได้ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพหลัก ขนาดพื้นที่ถือครอง รายได้รวม รายได้อื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เพศ

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องเพศของประชากรที่ทำการศึกษา มาทำการวิจัยเนื่องจากเพศเป็น ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะความ คาดหวังระหว่างเพศชายและเพศหญิงในสังคมชนบทมีความแตกต่างกัน เพศชายจะมีความเป็น ผู้นำครอบครัวสูง และมีความกระตือรือร้นในเรื่องการทำมาหากินพร้อมทั้งยังมีแนวคิดในการ ลงทุนสูงกว่าจึงทำให้เพศชายมีความคาดหวังสูง ส่วนเพศหญิงจะให้ความสำคัญเรื่องในบ้านและ ความเรียบร้อยภายในบ้านมากกว่าเรื่องการลงทุนทำมาหากิน ซึ่งในการศึกษาได้แบ่งประชากร ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เพศของประชากรที่ศึกษา

เพศ	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ชาย	62	68.9	
หญิง	28	31.1	

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ร้อยละ 68.9 เป็นเพศชาย และรองลงมาคือเพศหญิง ร้อยละ 31.1 แสดงว่า เพศชายมีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจสูงกว่าเพศหญิง ซึ่งมีจำนวนสูงถึง 62 คน ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

2. อายุ

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องอายุของประชากรที่ทำการศึกษามาศึกษาวิจัยเนื่องจากอายุเป็นข้อ กำหนดหรือแสดงถึงวุฒิภาวะของบุคคล ผู้ที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตสูง และมักจะมองถึงผลประโยชน์ในระยะยาวหรือมองว่าเป็นการสร้างทรัพย์สินไว้ให้ลูกหลานในอนาคต ส่วนผู้ที่มีอายุน้อย ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตต่ำกว่า ทศนคติในการมองถึงผลประโยชน์ในระยะยาวก็จะน้อยกว่า ดังนั้นอายุน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 อายุของประชากรที่ศึกษา

อายุ	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
อายุน้อยกว่า 40 ปี	18	30	อายุเฉลี่ย = 48 ปี
41 – 50 ปี	36	50	อายุมากที่สุด = 65 ปี
51 – 60 ปี	30	33.4	อายุน้อยที่สุด = 30 ปี
61 ปีขึ้นไป	6	6.6	

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ราษฎรที่ทำการศึกษามากส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคืออายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.4 อายุน้อยที่สุด เท่ากับ 30 ปี อายุมากที่สุด เท่ากับ 65 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 48 ปี แสดงว่า ราษฎรที่มีอายุมากจะมีความคาดหวังสูงกว่า ราษฎรที่มีอายุน้อย ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

3. ระดับการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระดับของการศึกษาของประชากร เนื่องจากระดับของการศึกษาเป็นตัวกำหนดหรือตัวชี้วัด ที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับการศึกษาของประชากรที่ศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ป. 6 หรือต่ำกว่า	11	12.2	
ม. 3 หรือเทียบเท่า	35	38.9	
ม. 6 หรือเทียบเท่า	25	27.8	
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	17	18.9	
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2	2.2	

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาของราษฎรที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น ร้อยละ 38.9 รองลงมามีการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ร้อยละ 27.8 และมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 2.2 ผลการศึกษาพบว่าราษฎรที่มีระดับการศึกษาต่ำ คือในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) จะมีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจสูงกว่าราษฎรที่มีระดับการศึกษาในระดับสูง คือสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

4. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัย เนื่องจากจำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์ จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของประชากรที่ศึกษา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
1 – 3 คน	13	14.4	เฉลี่ย = 4.51 คน
4 – 5 คน	67	74.5	มากที่สุด = 7 คน
มากกว่า 5 คน	10	16.2	น้อยที่สุด = 2 คน

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของราษฎรที่ทำการศึกษาล้วนใหญ่ มีจำนวนระหว่าง 4-5 คน ร้อยละ 74.5 รองลงมา มีจำนวนมากกว่า 5 คน ร้อยละ 16.2 และน้อยที่สุด คือ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนอยู่ในช่วง 1-3 คน ร้อยละ 14.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย เท่ากับ 4.51 คน จำนวนสมาชิกมากที่สุด เท่ากับ 7 คน และจำนวนสมาชิกน้อยที่สุด เท่ากับ 2 คน

5. อาชีพหลัก

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องอาชีพหลักของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจากอาชีพหลักจะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าอาชีพหลักที่ราษฎรประกอบอยู่เป็นหลักแหล่ง และได้ค่าตอบแทนที่สม่าเสมอ ก็จะทำให้ราษฎรเกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 อาชีพของประชากรที่ศึกษา

อาชีพหลัก	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เกษตรกรรม	35	38.9	
ค้าขาย	15	16.7	
รับจ้าง	4	4.4	
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	27	30.0	
อื่น ๆ (อาชีพอิสระทั่วไป)	9	10.0	

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า อาชีพหลักของราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 38.9 รองลงมา มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 30.0 และน้อยที่สุดคืออาชีพรับจ้างร้อยละ 4.4

6. จำนวนพื้นที่ถือครอง

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องจำนวนพื้นที่ถือครองของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจากประชากรที่ทำการศึกษามีขนาดพื้นที่ถือครองมาก โดยที่ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์อยากทราบ ว่า แบ่งเป็นพื้นที่ทำการปลูกไม้เศรษฐกิจ เป็นจำนวนเท่าไรจากจำนวนพื้นที่ที่ถือครองอยู่ ทั้งนี้จะส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรที่มีจำนวน

พื้นที่ถือครองมากก็จะพื้นที่ในการประกอบอาชีพได้มากและสามารถสร้างรายได้ให้ครัวเรือน แต่ถ้าราษฎรที่มีจำนวนพื้นที่ถือครองน้อย ก็จะมีพื้นที่ในการประกอบอาชีพน้อย และทำให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน จึงทำให้ราษฎรหาอาชีพใหม่ ๆ หรือหาทางเลือกอื่น ๆ ในการประกอบอาชีพ และใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนพื้นที่ถือครองของประชากรที่ศึกษา

จำนวนพื้นที่ถือครอง	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
1-2 แปลง	42	46.7	เฉลี่ย = 2.77 แปลง
3-4 แปลง	41	45.5	มากที่สุด = 7 แปลง
มากกว่า 4 แปลง	7	7.7	น้อยที่สุด = 1 แปลง

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าจำนวนพื้นที่ถือครองของราษฎรที่ทำการศึกษาล้วนส่วนใหญ่มีขนาดพื้นที่ถือครองอยู่ระหว่าง 1- 2 แปลง คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา มีจำนวนพื้นที่ถือครอง 3-4 แปลง คิดเป็นร้อยละ 45.5 และน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.7 มีจำนวนพื้นที่ถือครองเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 แปลง มีจำนวนพื้นที่ถือครองมากที่สุด เท่ากับ 7 แปลง น้อยที่สุด เท่ากับ 1 แปลง

7. ขนาดพื้นที่ถือครองที่มีกรรมสิทธิ

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องขนาดพื้นที่ถือครองของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัย เนื่องจากขนาดพื้นที่ถือครอง จะเป็นตัวกำหนดโดยคิดอัตราเป็นไรที่จะส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองมากก็จะพื้นที่ในการประกอบอาชีพได้มากและสามารถสร้างรายได้ให้ครัวเรือน แต่ถ้าราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองน้อย ก็จะมีพื้นที่ในการประกอบอาชีพน้อย และทำให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน จึงทำให้ราษฎรหาอาชีพใหม่ ๆ หรือหาทางเลือกอื่น ๆ ในการประกอบอาชีพ และใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์มากที่สุดซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกได้ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ขนาดพื้นที่ถือครองของประชากรที่ศึกษา

ขนาดพื้นที่ถือครอง	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไม่เกิน 30 ไร่	31	34.4	เฉลี่ย = 40 ไร่
31 – 50 ไร่	40	44.4	มากที่สุด = 106 ไร่
มากกว่า 50 ไร่	19	21.1	น้อยที่สุด = 14 ไร่

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าขนาดพื้นที่ถือครองของราษฎรที่ทำการศึกษาล้วนใหญ่มีขนาดพื้นที่ถือครองอยู่ระหว่าง 31-50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมามีขนาดพื้นที่ถือครองไม่เกิน 30 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.4 และน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.1 มีขนาดพื้นที่ถือครองเฉลี่ยเท่ากับ 40 ไร่ มีขนาดพื้นที่ถือครองมากที่สุด เท่ากับ 106 ไร่ น้อยที่สุด เท่ากับ 14 ไร่

8. รายได้รวม

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องรายได้รวมของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจาก รายได้รวม จะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรที่มีรายได้รวมมากหรือมีรายได้รวมมากกว่ารายจ่าย ก็จะทำให้เศรษฐกิจภายในครัวเรือนไม่เดือนร้อน แต่ถ้าราษฎรมีรายได้รวมน้อยกว่ารายจ่ายที่จะต้องจ่ายแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจภายในครัวเรือน ทำให้ต้องหารายได้เพิ่มเพื่อมาจุนเจือครอบครัว ดังนั้น รายได้รวม จึงส่งผลความทำให้เกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 รายได้รวมของประชากรที่ศึกษา

รายได้รวม	จำนวน (n=90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไม่เกิน 100,000 บาท/ปี	11	12.2	เฉลี่ย = 209,333.33 บาท/ปี
100,001 – 200,000 บาท/ปี	48	53.3	มากที่สุด = 520,000 บาท/ปี
มากกว่า 200,000 บาท/ปี	31	34.4	น้อยที่สุด = 50,000 บาท/ปี

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า รายได้รวมของราษฎรที่ทำการศึกษาล้วนส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 100,001-200,000 บาท/ปี ร้อยละ 53.3 รองลงมาได้รวมมากกว่า 200,000 บาท/ปี ร้อยละ 34.4 และมีรายได้รวมไม่เกิน 100,000 บาท/ปี รายได้เฉลี่ย เท่ากับ 209,333.33 บาท/ปี มากที่สุดเท่ากับ 520,000 บาท/ปี น้อยที่สุดเท่ากับ 50,000 บาท/ปี

9. รายได้อื่น ๆ

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องรายได้อื่น ๆ ของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจาก รายได้อื่น ๆ จะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรมีรายได้อื่น ๆ เข้ามาจุนเจือครอบครัวที่นอกเหนือจากรายได้ปกติ ก็จะทำให้เศรษฐกิจภายในครัวเรือนดีขึ้น แต่ถ้าราษฎรที่ไม่มีรายได้อื่น ๆ เข้ามาจุนเจือครอบครัวที่นอกเหนือจากรายได้รวมก็จะทำให้ราษฎรต้องหาอาชีพอื่นประกอบเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน ดังนั้นรายได้อื่น ๆ จึงส่งผลความทำให้เกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 รายได้อื่น ๆ ของประชากรที่ศึกษา

รายได้อื่น ๆ	จำนวน (n=90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไม่มีรายได้	48	53.3	เฉลี่ย = 64,066 บาท/ปี
ไม่เกิน 100,000 บาท/ปี	27	30.0	มากที่สุด = 430,000 บาท/ปี
100,001 – 150,000 บาท/ปี	3	3.3	น้อยที่สุด = 9,000 บาท/ปี
มากกว่า 150,000 บาท/ปี	12	13.3	

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่ารายได้อื่น ๆ ของราษฎรที่ทำการศึกษาล้วนส่วนใหญ่ไม่มีรายได้อื่น ๆ ร้อยละ 53.3 รองลงมาได้มีรายได้อื่น ๆ ไม่เกิน 100,000 บาท/ปี ร้อยละ 30.0 และมีรายได้อื่น ๆ มากกว่า 150,000 บาท/ปี ร้อยละ 13.3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64,066 บาท/ปี มากที่สุดเท่ากับ 430,000 บาท/ปี และน้อยที่สุดเท่ากับ 9,000 บาท/ปี

สถานการณ์เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจของประชากรที่ศึกษา

สถานการณ์เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจของประชากรที่ศึกษา ได้แก่ จำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการ เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ ความเหมาะสมของเงินสนับสนุน ความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพที่มั่นคง ค่าใช้จ่ายในการปลูก ความต้องการการสนับสนุนจากทางราชการ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการ

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องจำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจากจำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการ จะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรที่มีจำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการมากก็จะเป็นความคาดหวังมาก แต่ถ้าราษฎรที่มีจำนวนที่ดินเข้าร่วมโครงการน้อยก็จะเป็นความคาดหวังน้อย ดังนั้นจำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการ จึงส่งผลความทำให้เกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการของประชากรที่ศึกษา

จำนวนที่ดินที่เข้าร่วม	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไม่เกิน 10 ไร่	37	41.0	เฉลี่ย = 17 ไร่
11 – 20 ไร่	36	40.0	มากที่สุด = 50 ไร่
มากกว่า 20 ไร่	17	19.0	น้อยที่สุด = 2 ไร่

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า จำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการของราษฎรที่ศึกษา ส่วนใหญ่เข้าร่วมไม่เกิน 20ไร่ ร้อยละ 81.0 และเข้าร่วมมากกว่า 20ไร่ ร้อยละ 19.0 เฉลี่ยที่ดินที่เข้าร่วมจำนวน เท่ากับ 17 ไร่ มากที่สุดเท่ากับ 50ไร่ และน้อยที่สุดเท่ากับ 2 ไร่ รวม 1,543 ไร่

2. เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ

ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจากเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ จะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรที่เข้าร่วมโครงการมีเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น เหตุผลในการเข้าร่วมเพราะหวังเงินที่รัฐให้การสนับสนุนไร่ละ 3,000 บาท, เหตุผลเพราะต้องการใช้ที่ดินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด, เหตุผลเพราะต้องการเพิ่มมูลค่าที่ดินของตน, หรือเหตุผลเพราะต้องการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้นเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ จึงส่งผลทำให้เกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการของประชากรที่ศึกษา

เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
สนใจเงินสนับสนุน	59	65.6	
ต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์	31	34.4	

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการของราษฎรที่ศึกษา ส่วนใหญ่สนใจเงินสนับสนุน ร้อยละ 65.6 รองลงมาต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์และอื่น ๆ ร้อยละ 34.4 ซึ่งเป็นไปตามที่กล่าวไว้ข้างต้น

3. ความเหมาะสมของเงินสนับสนุน

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเรื่องความเหมาะสมของเงินสนับสนุนของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจากความเหมาะสมของเงินสนับสนุน จะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรได้รับเงินสนับสนุนที่เหมาะสมและไม่น้อยเกินไป ไม่ทำให้ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการรู้สึกว่าจะต้องแบกรับภาระไว้หรือต้องใช้ทุนส่วนตัวในการปลูกหรือบำรุง ดังนั้นความเหมาะสมของเงินสนับสนุนจึงส่งผลทำให้เกิดความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความเหมาะสมของเงินสนับสนุนของประชากรที่ศึกษา

ความเหมาะสมของเงินสนับสนุน	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เหมาะสมดีแล้ว	27	30.0	เฉลี่ย = 4,666.67 บาท
น้อยเกินไป	63	70.0	มากที่สุด = 6,000 บาท น้อยที่สุด = 4,000 บาท

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ความเหมาะสมของเงินสนับสนุนของราษฎรที่ศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าน้อยเกินไป ร้อยละ 70.0 รองลงมาเห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว ร้อยละ 30.0 และคิดเฉลี่ยเท่ากับ 4,666.67 บาท มากที่สุด เท่ากับ 6,000 บาท น้อยที่สุด เท่ากับ 4,000 บาท ผลการศึกษาจะพบว่า ความเหมาะสมของเงินสนับสนุนมีผลต่อความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

4. ความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพมั่นคง

ผู้ศึกษาวิจัย ได้นำเรื่องความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพมั่นคงของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัยเนื่องจากความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพมั่นคง จะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรที่มีความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพมั่นคง จะทำให้เกิดความคาดหวังสูงในการเข้าร่วมโครงการ เพราะคาดว่าจะได้รับค่าตอบแทนสูงและสามารถนำมาจุนเจือครอบครัวได้ ทั้งยังช่วยเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้นความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพมั่นคงจึงส่งผลทำให้เกิดความคาดหวัง ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพที่มั่นคงของประชากรที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อโครงการ ปลูกป่าเป็นอาชีพที่มั่นคง	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เห็นด้วย	77	85.6	
ไม่เห็นด้วย	13	14.4	

จากตารางที่15 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพมั่นคงของ ราษฎรที่ศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ 85.6 รองลงมาไม่เห็นด้วย ร้อยละ 14.4 ผลการศึกษาจะ พบว่า ความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพมั่นคงมีผลต่อความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์ จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

5. ค่าใช้จ่ายในการปลูก

ผู้ศึกษาวิจัย ได้นำเรื่องค่าใช้จ่ายในการปลูกของประชากรที่ทำการศึกษา มาศึกษาวิจัย เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการปลูกจะเป็นตัวกำหนดที่ส่งผลต่อความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จาก การปลูกไม้เศรษฐกิจ เพราะถ้าราษฎรต้องมีค่าใช้จ่ายในการปลูกสูง แต่ค่าตอบแทนที่ได้ต้องใช้ เวลานาน หรือค่าตอบแทนที่ได้ไม่คุ้มค่ากับการลงทุนในการปลูก แต่ถ้าราษฎรมีค่าใช้จ่ายในการ ปลูกไม่สูงมากนักและได้ค่าตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุนในการปลูก ก็จะทำให้ราษฎรเกิดความ คาดหวังในการเข้าร่วมโครงการ ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการปลูกจึงส่งผลทำให้เกิดความคาดหวังดัง แสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าใช้จ่ายในการปลูกของประชากรที่ศึกษา

ค่าใช้จ่ายในการปลูกป่า	จำนวน (n = 90)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ไม่เกิน 20,000 บาท	42	46.7	เฉลี่ย = 26,135.56 บาท
20,001 – 50,000 บาท	45	50.0	มากที่สุด = 130,000 บาท
มากกว่า 50,000 บาท	3	3.3	น้อยที่สุด = 5,000 บาท

จากตารางที่16 จะเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการปลูกของราษฎรที่ศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ใน ช่วง20,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาไม่เกิน 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.7 และคิดค่าเฉลี่ย เท่ากับ 26,135.56 บาท ค่าใช้จ่ายมากที่สุด เท่ากับ 130,000 บาท ค่าใช้จ่ายน้อย ที่สุด เท่ากับ 5,000 บาท ผลการศึกษาจะพบว่า ค่าใช้จ่ายในการปลูกมีผลต่อความคาดหวังที่จะ ได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

สถานการณ์เกี่ยวกับคาดหวังของประชากรที่ศึกษา

จากการศึกษาในเรื่องของระดับความคาดหวังของประชากร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบว่า ประชากรที่ศึกษามีความคาดหวังเรื่องใดมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาสอบถามจากประชากรที่ศึกษาแล้วจึงได้กำหนดหัวข้อไว้ 10 หัวข้อให้เลือก รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ระดับความคาดหวังของประชากรที่ทำการศึกษา

ประเด็น	ระดับความคาดหวัง			\bar{X}	SD
	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)		
1. ต้องการเงินสนับสนุน	57 (63.3)	32 (35.6)	1 (1.1)	2.62	.51
2. เป็นสมบัติให้ทายาท	54 (60.0)	35 (38.9)	1 (1.1)	2.59	.52
3. เพิ่มมูลค่าของที่ดิน	56 (62.2)	30 (33.3)	4 (4.4)	2.58	.58
4. เป็นการออมทรัพย์	51 (56.7)	34 (37.8)	5 (5.6)	2.51	.60
5. ความสวยงามของป่าและสิ่งแวดล้อม	34 (37.8)	34 (37.8)	22 (24.4)	2.13	.78
6. ได้รับผลตอบแทนที่ดีกว่าพืชอื่น	19 (21.1)	61 (67.8)	10 (11.1)	2.10	.56
7. พัฒนาเป็นอาชีพที่ยั่งยืน	16 (17.8)	63 (70.0)	11 (12.2)	2.06	.55
8. ทำให้คนอื่นสนใจปลูกป่า	16 (17.8)	44 (48.9)	30 (33.3)	1.84	.70
9. ต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์	18 (20.0)	32 (35.6)	40 (44.4)	1.76	.77
10. ต้องการลดหย่อนภาษีที่ดินจาก โครงการฯ	9 (10.0)	17 (18.9)	64 (71.1)	1.39	.67
รวม				2.16	.38

จากตาราง พบว่าประชากรที่ศึกษามีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในประเด็นต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาจัดหมวดหมู่จากมากไปหาน้อย เพื่อสะดวกในการอ่านตาราง

ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังของราษฎรในการปลูกไม้เศรษฐกิจ

จากการศึกษาเรื่องความคาดหวังของราษฎรที่ได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการศึกษาเพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ทั้งนี้ เป็นการนำเอาตัวแปรอิสระที่เป็นสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้รวม รายได้อื่นๆ จำนวนที่ดินที่เข้าร่วมโครงการ เหตุผลในการเข้าร่วม ความเหมาะสมของเงินสนับสนุน ความคิดเห็นต่อโครงการปลูกป่าเป็นอาชีพที่มั่นคง ค่าใช้จ่ายในการปลูก จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ขนาดพื้นที่ถือครอง และความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์ มาหาความสัมพันธ์เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่าสถิติไคสแควร์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ทั้งนี้ ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการประมวลผลข้อมูล และเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยข้อมูลของตัวแปรอิสระจะถือเอา เฉพาะลักษณะของตัวแปรที่แบ่งออกเป็นกลุ่มได้อย่างชัดเจนเท่านั้น เช่น อาชีพหลัก แบ่งออกเป็น อาชีพเกษตรกรรม กับอาชีพนอกการเกษตรกรรม เป็นต้น ส่วนข้อมูลความคาดหวังได้ให้คะแนน ตาม Scale ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ สูง ปานกลาง และต่ำ และใช้เกณฑ์มาตรฐานในการหา อันตรภาคชั้น เมื่อได้คะแนนเฉลี่ยแล้วจึงนำมาแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 ระดับ คือ ความคาดหวังสูงมี คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย และความคาดหวังต่ำมีคะแนนน้อยกว่าค่าเฉลี่ย จากนั้นจึงนำตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามมาหาความสัมพันธ์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งในการนำเสนอผลของสมมติฐาน ผู้วิจัยได้จัดลำดับผลการยอมรับสมมติฐานไว้เป็นลำดับแรก โดยมีอยู่ 2 สมมติฐาน คือ เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ และขนาดพื้นที่ถือครอง

ส่วนผลการปฏิเสธสมมติฐาน เรียงตามลำดับถัดไป โดยมีอยู่ทั้งหมด 6 สมมติฐาน คือ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ ดังปรากฏตาม ตารางที่ 18

ตารางที่ 18 สรุปผลการทดสอบหาความสัมพันธ์ตามสมมติฐานของงานวิจัย

ตัวแปรหรือปัจจัยที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	χ^2	Sig
1. เพศ	3.957	0.138 ns
2. อายุ	1.025	0.599 ns
3. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	0.474	0.789 ns
4. ระดับการศึกษา	0.408	0.815 ns
5. อาชีพหลักของครัวเรือน	2.111	0.348 ns
6. รายได้	1.71	0.425 ns
7. ขนาดพื้นที่ถือครอง	7.467	0.038 *
8. เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ	6.737	0.034 *

จากตารางแสดงว่า ขนาดพื้นที่ถือครอง และ เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์ต่อความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านขนาดพื้นที่ถือครองต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านขนาดพื้นที่ถือครอง มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาได้แบ่งขนาดที่ดินถือครองของราษฎรออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ คือ กลุ่มของราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองน้อย (น้อยกว่า 40ไร่) และกลุ่มของราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองมาก (มากกว่า 40 ไร่) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มของราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองน้อย มีการเข้าร่วมสูง ร้อยละ 24.4 รองลงมีการเข้าร่วมปานกลาง ร้อยละ 28.9 และมีการเข้าร่วมต่ำ ร้อยละ 4.4 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองมาก มีการเข้าร่วมสูง ร้อยละ 11.1 รองลงมีการเข้าร่วมปานกลาง ร้อยละ 22.2 และมีการเข้าร่วมต่ำ ร้อยละ 8.9 ดังปรากฏตามตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ระดับความคาดหวังจำแนกตามขนาดพื้นที่ถือครองของประชากรที่ศึกษา

ขนาดพื้นที่ถือครอง	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
น้อยกว่า 40 ไร่	22 (24.4)	26 (28.9)	4 (4.4)	52 (57.8)
มากกว่า 40 ไร่	10 (11.1)	20 (22.2)	8 (8.9)	38 (42.2)
รวม	32 (35.5)	46 (51.1)	12 (13.3)	90 (100.00)

Chi - Square = 5.999

Sig = 0.038*

df = 2

เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ระหว่างขนาดพื้นที่ถือครองกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.038 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ขนาดพื้นที่ถือครองมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากตารางความสัมพันธ์จะเห็นว่า ราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองน้อยมีความคาดหวังสูงกว่าราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองมาก แสดงว่า สาเหตุอาจเกิดจากการที่ท้องที่อำเภอท่าม่วง เป็นพื้นที่ที่ไม่ค่อยมีความสมบูรณ์ในเรื่องของดิน เพราะเกษตรกรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำนาปลูกอ้อย ปลูกข้าวโพด ซึ่งทำให้สารอาหารภายในดินขาดความสมบูรณ์ จึงทำให้ปลูกพืชชนิดอื่นไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทั้งนี้พื้นที่ยังประสบกับสภาพความแห้งแล้ง มีปัญหาเรื่องระบบชลประทาน จึงส่งผลทำให้การประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมประสบกับปัญหา ราษฎรในพื้นที่จึงพยายามหาอาชีพใหม่ๆ หรือหาทางเลือกอื่นๆ ในการประกอบอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน โครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ต้องสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองของตนเองน้อย ยังมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพื่อหวังผลจากโครงการดังกล่าว จึงเป็นแรงจูงใจให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจ มากกว่าราษฎรที่มีขนาดพื้นที่ถือครองมากดังกล่าว

2. ปัจจัยด้านเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาได้แบ่งเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการของราษฎรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของราษฎรที่เข้าร่วมโครงการด้วยเหตุผลเพราะสนใจเงินสนับสนุน และกลุ่มของราษฎรที่มีเข้าร่วมโครงการด้วยเหตุผลเพราะต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มของราษฎรที่เข้าร่วมโครงการด้วยเหตุผลเพราะสนใจเงินสนับสนุนสูง ร้อยละ 25.6 รองลงมาให้ความสนใจเงินสนับสนุนปานกลาง ร้อยละ 30.0 และให้ความสนใจเงินสนับสนุนต่ำ ร้อยละ 3.3 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่มีเข้าร่วมโครงการด้วยเหตุผลเพราะต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูง ร้อยละ 8.9 รองลง ร้อยละ 24.4 และมีการเข้าร่วมต่ำ ร้อยละ 7.8 ดังปรากฏตามตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ระดับความคาดหวังจำแนกตามเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการของประชากรที่ศึกษา

เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการฯ	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
สนใจเงินสนับสนุน	23 (25.6)	27 (30.0)	3 (3.3)	53 (58.9)
ต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์และอื่นๆ	8 (8.9)	22 (24.4)	7 (7.8)	37 (41.1)
รวม	31 (34.4)	49 (54.4)	10 (11.1)	90 (100.00)

Chi-Square = 6.737 Sig = 0.034* df = 2

เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ระหว่างเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.034 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางความสัมพันธ์จะเห็นว่า เหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ เพราะสนใจในเรื่องของเงินที่ทางรัฐให้การสนับสนุนไร่ละ 3,000 บาท มากกว่าที่ต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์หรือรักษาสภาพแวดล้อม เนื่องจากราษฎรส่วนใหญ่ที่นำที่ดินเข้าร่วมโครงการจะเป็นกลุ่มราษฎรที่มีรายได้ต่ำ มีพื้นที่ในการทำกินน้อย และไม่เข้าใจในเรื่องหลักเกณฑ์การจ่ายเงินที่ทางรัฐกำหนดไว้ว่าจะแบ่งจ่ายเป็น 5 งวด ซึ่งราษฎรส่วนใหญ่เข้าใจผิดว่าจะได้ค่าตอบแทนในคราวเดียวไร่ละ 3,000 บาท ทำให้ราษฎรนำที่ดินเข้าร่วมโครงการดังกล่าว เพราะคาดหวังว่าจะได้รับเงินสนับสนุนจากโครงการมากกว่าที่ต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

3. ปัจจัยด้านเพศต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจของราษฎรอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี การศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งระดับการศึกษาของราษฎรออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศชาย และกลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศหญิง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศชาย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 27.8 ขณะเดียวกันกลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศหญิง มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 6.6 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศชาย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 35.5 ขณะเดียวกันกลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศหญิง มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.9 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศชาย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 5.5 ขณะเดียวกันกลุ่มของราษฎรที่เป็นเพศหญิง มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 5.5 ดังปรากฏตามตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ระดับความคาดหวังจำแนกตามเพศของประชากรที่ศึกษา

เพศ	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
ชาย	25 (27.8)	32 (35.5)	5 (5.5)	62 (68.9)
หญิง	6 (6.6)	17 (18.9)	5 (5.5)	28 (31.1)
รวม	31 (34.4)	49 (54.4)	10 (11.1)	90 (100.00)

Chi - Square = 3.957

Sig = 0.138

df = 2

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ ระหว่างเพศกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.138 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ปัจจัยด้านอายุต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจของราษฎร อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี การศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งอายุของราษฎรที่ทำการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยของอายุที่มีค่าเท่ากับ 48 ปี ได้แก่ กลุ่มของราษฎรที่มีอายุมาก คือ (มีอายุมากกว่า 48 ปีขึ้นไป) และกลุ่มอายุของราษฎรที่มีอายุน้อย คือ (มีอายุไม่เกิน 48 ปี) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอายุของราษฎรที่มีอายุน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 15.6 ในขณะที่เดียวกันกลุ่มอายุของราษฎรที่มีอายุมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 18.9 ส่วนกลุ่มอายุของราษฎรที่มีอายุน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.0 ในขณะเดียวกันกลุ่มอายุของราษฎรที่มีอายุมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.4 และกลุ่มอายุของราษฎรที่มีอายุน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 6.7 ในขณะเดียวกันกลุ่มอายุของราษฎรที่มีอายุมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 4.4 ดังปรากฏตามตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ระดับความคาดหวังจำแนกตามอายุของประชากรที่ศึกษา

อายุ	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
อายุน้อย	14 (15.6)	27 (30.0)	6 (6.7)	47 (52.2)
อายุมาก	17 (18.9)	22 (24.4)	4 (4.4)	43 (47.8)
รวม	31 (34.4)	49 (54.4)	10 (11.1)	90 (100.00)

Chi - Square = 1.025

Sig = 0.599

df = 2

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ ระหว่างอายุกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.599 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ปัจจัยด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี การศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของราษฎรออกเป็น 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยของจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีค่าเท่ากับ 4.5 คน ได้แก่ กลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก คือ (มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป) และกลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อย คือ (มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 4 คน) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 18.9 และกลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 15.6 ในขณะเดียวกันกลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.6 และกลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.9 ในขณะเดียวกันกลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 5.6 และกลุ่มของราษฎรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 5.6 ดังปรากฏตามตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ระดับความคาดหวังจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของประชากรที่ศึกษา

จำนวนสมาชิก ในครัวเรือน	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
จำนวนน้อยกว่า 4 คน	17 (18.9)	23 (25.6)	5 (5.6)	45 (50.0)
จำนวนมากกว่า 4 คน	14 (15.6)	26 (28.9)	5 (5.6)	45 (50.0)
รวม	31 (34.4)	49 (54.4)	10 (11.1)	90 (100.00)
Chi - Square = .474		Sig = 0.789		df = 2

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 0.789 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ปัจจัยด้านระดับการศึกษาต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี การศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งระดับการศึกษาของราษฎรออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น คือ (ต่ำกว่า ม.3) กลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น คือ (สูงกว่า ม.3 ขึ้นไป) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 16.7 และกลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 17.8 ส่วนกลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.8 และกลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.7 ส่วนกลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังที่จะ

ได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 6.7 และกลุ่มราษฎรที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 4.4 ดังปรากฏตามตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ระดับความคาดหวังจำแนกตามระดับการศึกษาของประชากรที่ศึกษา

ระดับการศึกษา	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	15 (16.7)	25 (27.8)	6 (6.7)	46 (51.1)
สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	16 (17.8)	24 (26.7)	4 (4.4)	44 (48.9)
รวม	31 (34.4)	49 (54.4)	10 (11.1)	90 (100.00)

Chi - Square = .408 Sig = 0.815 df = 2

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการศึกษากับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.815 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ปัจจัยด้านอาชีพหลักต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านอาชีพหลัก ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจของราษฎรอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี การศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งอาชีพของราษฎรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพเกษตรกรรม และกลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพนอกเกษตรกรรม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพเกษตรกรรม มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 10.0 และกลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพนอกเกษตรกรรม มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 24.4 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพเกษตรกรรม มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.3 และกลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพนอกเกษตรกรรม มีความคาดหวังที่

จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.1 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพเกษตรกรรม มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 5.6 และกลุ่มของราษฎรที่มีอาชีพหลักเป็นอาชีพนอกเกษตรกรรม มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 5.6 ดังปรากฏตามตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ระดับความคาดหวังจำแนกตามอาชีพหลักของประชากรที่ศึกษา

อาชีพหลักของ ครัวเรือน	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
ภาคการเกษตร	9 (10.0)	21 (23.3)	5 (5.6)	35 (38.9)
นอกภาค การเกษตร	22 (24.4)	28 (31.1)	5 (5.6)	55 (61.1)
รวม	31 (34.4)	49 (54.4)	10 (11.1)	90 (100.00)
Chi-Square = 2.111 Sig = 0.348 df = 2				

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ ระหว่างอาชีพหลักกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.348 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า อาชีพหลักไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. ปัจจัยด้านรายได้ของครัวเรือนต่อความคาดหวัง

ปัจจัยด้านรายได้ของครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี การศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งรายได้ของครัวเรือนของราษฎรออกเป็น 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยของจำนวนรายได้ของครัวเรือนที่มีค่าเท่ากับ 209,333.33 บาท คือ กลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนมาก (มากกว่า 209,333.33 บาท) และกลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนน้อย (น้อยกว่า 209,333.33 บาท) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 24.4 และกลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนน้อย มีความ

คาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับสูง ร้อยละ 10.0 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.3 และกลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.1 ส่วนกลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนมาก มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 8.8 และกลุ่มของราษฎรที่มีรายได้ของครัวเรือนน้อย มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในระดับต่ำ ร้อยละ 2.2 ดังปรากฏตามตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ระดับความคาดหวังจำแนกตามรายได้รวมของประชากรที่ศึกษา

รายได้รวม	ระดับความคาดหวัง			
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
น้อยกว่า 209,333.33 บาท	22 (24.4)	30 (33.3)	8 (8.8)	60 (66.7)
มากกว่า 209,333.33 บาท	9 (10.0)	19 (21.1)	2 (2.2)	30 (33.3)
รวม	31 (34.4)	49 (54.4)	10 (11.1)	90 (100.00)
Chi-Square = 1.71	Sig = 0.425	df = 2		

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ ระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.425 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า รายได้ของครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจใน อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ ขนาดพื้นที่ถือครอง และเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ นอกจากนั้น ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพหลัก รายได้ และระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจ

สรุป

ผลการศึกษาวิจัย เรื่องความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสถานภาพเศรษฐกิจสังคม ของประชากรที่ศึกษา 2) เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังที่มีต่อการปลูกไม้เศรษฐกิจของราษฎรในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วงจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของประชากรที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.9 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 48.2 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 38.9 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุด 4-5 คน ร้อยละ 74.5 เฉลี่ยจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเท่ากับ 4.5 คน มีอาชีพหลักทางการเกษตรร้อยละ 38.9 และมีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 4.4 มีจำนวนพื้นที่ถือครองเฉลี่ย เท่ากับ 2.7 แปลง มีขนาดพื้นที่ถือครองที่มีกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 44.4 เฉลี่ย มีขนาดพื้นที่ถือครองที่มีกรรมสิทธิ์เฉลี่ย เท่ากับ 40.5 ไร่ มีรายได้รวมไม่เกินปีละ 100,000 ถึง 200,000 บาท/ปี ร้อยละ 53.3 มีรายได้เฉลี่ย เท่ากับ 209,333 บาท/ปี รายได้อื่น ๆ ร้อยละ 53.3 เป็นผู้ที่ไม่มียาได้

2. ศึกษาระดับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ราษฎรมีความคาดหวังในระดับสูงในเรื่องของเงินสนับสนุน เฉลี่ย 2.62 เป็นสมบัติให้ทายาท เฉลี่ย 2.59 เพิ่มมูลค่าของที่ดิน เฉลี่ย 2.58 และเป็น การออมทรัพย์ เฉลี่ย 2.51 และราษฎรที่มีความคาดหวังปานกลางในเรื่องความสวยงามและสิ่งแวดล้อม เฉลี่ย 2.13 ได้รับผลตอบแทนที่ดีกว่าพืชอื่น เฉลี่ย 2.10 พัฒนาเป็นอาชีพที่ยั่งยืน เฉลี่ย 2.06 ทำให้คนอื่นสนใจปลูกป่า เฉลี่ย 1.84 และต้องการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ เฉลี่ย 1.76 ส่วนราษฎรที่มีความคาดหวังน้อยในเรื่องการลดหย่อนภาษีที่ดินจากโครงการฯ เฉลี่ย 1.39

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ ขนาดพื้นที่ถือครองและเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจในอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ขนาดพื้นที่ถือครอง และเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความคาดหวังของราษฎรที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ภาครัฐควรมุ่งส่งเสริม สนับสนุน ตลอดจนทำความเข้าใจกับราษฎรผู้ที่มีขนาดพื้นที่ถือครองมาก ชักนำให้เกิดความรู้สึกรักที่อยากจะเข้าร่วมโครงการฯ เพราะเป็นกลุ่มราษฎรที่มีพื้นที่มากสามารถนำมาเข้าร่วมโครงการได้มากกว่า และยังจะส่งผลต่อสภาพแวดล้อมที่มีความแห้งแล้งให้กลับอุดมสมบูรณ์ขึ้นมาได้ ส่งผลดีในด้านการเกษตรกรรมและด้านอื่น ๆ ตามมา

2. จากการตรวจสอบผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า ราษฎรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่สนใจในเรื่องเงินสนับสนุนที่ทางรัฐบาลจ่ายให้ มากกว่าการที่จะใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ในด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ภาครัฐควรสร้างระบบแรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ เช่น มาตรการด้านภาษี กองทุนสนับสนุนการปลูกไม้เศรษฐกิจ ฯลฯ

3. ควรมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ราษฎรที่มีความคาดหวังน้อย ให้ความรู้ ความเข้าใจ จนสามารถสร้างความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการปลูกไม้เศรษฐกิจได้มากขึ้นกว่าเดิม และภาครัฐควรจัดให้มีการเผยแพร่ หรือให้การสนับสนุนในเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเงินสนับสนุนไร่ละ 3,000 บาท

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. เมื่อไม้ที่ปลูกภายใต้โครงการนี้เจริญเติบโตถึงขั้นทำเป็นสินค้าได้แล้ว ควรมีการศึกษาด้านการตลาด ตลอดจนต้นทุนการตลาด เพื่อให้ผู้ที่สนใจที่จะเข้าร่วมโครงการนำไปเป็นแนวทางในการประกอบการตัดสินใจว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่จะเข้าร่วมโครงการ

2. ควรมีการศึกษาเรื่องผลตอบแทนที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการที่ได้รับนอกเหนือจากเรื่องเงินสนับสนุน เพื่อชักจูงให้ราษฎรเข้าร่วมโครงการโดยหวังว่าจะได้ทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์กลับคืนมาสู่ชุมชนของตนเอง ซึ่งผลการศึกษาจะได้ใช้เป็นข้อมูลสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมโครงการนี้ต่อไป